

هو الله تعالى شأنه العظمة و الاقتدار

صبح يوم مبارك جمعه از قصر سفر نمودیم و در بستان وارد هر شجر بکلمه‌ئی ناطق و هر ورق بذکری مترنم نخلها بذکر انظرُوا الى آثار رحمة الله ذاکر و نهرین بلسان فصیح بقرائت کلمه مبارکه و منّا کلّ شیء حیّ مشغول سبحان الله باسراری ناطق بودند که تحیّر آورد آیا در کدام دبستان وارد شده‌اند و نزد که تعلیم گرفته‌اند بلی انّ المظلوم یعلم و يقول عند الله المهیمن القیوم و بعد از جلوس راضیه علیها بهائی بحضور حاضر و بنیابت آنجناب بزیارت فائز خان نعمت گسترده و حاضرین را بار داد و ضیافت کاملی باسم آنجناب بعمل آمد فی الحقیقه ما تشتهی الأنفس و تلذّ الأعین حاضر و موجود بل ما ترید الآذان چه که اوراق از نسیم اراده الهی متحرّک و از آنحرکت صوت خوشی مسموع و بکلمه مبارکی ناطق گویا از برای غائبین طلب حضور مینمودند و ابصار بمشاهده آثار قدرت و صنع الهی در ازهار و اثمار و اشجار و اوراق و انهار محظوظ الحمد لله الذی ایدک و ایدها

باری من فی البستان بنعمتهای بدیعۀ لطیفه متنعم و در انتها بحمد و شکر مولی الوری ناطق فی الحقیقه جای اولیا نمودار نسئل الله تبارک و تعالی ان ینزل علیکم فی کلّ حین رحمةً من عنده و بركةً من لدنه و فضلاً من جانبه انه هو الغفور

الکریم

اولیا را سلام میرسانیم و از برای هر یک میطلبیم آنچه را که عندالله مذکور و مقبول است السلام علیکم و علی عباد الله المخلصین و الحمد لله رب العالمین